

ΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ ΜΑΣ

(από τα βιβλία που κυκλοφορούν)

Ε. Χ. Γονατάς

ΤΑ ΚΡΙΝΑ

Πλανήθηκα πολλές φορές σ αυτή την ερημη παραλία. Αλλ οποτε κι αν εριχνα στη θαλασσα τις πετονιες μου, παντα εσερνα εξω την ιδια φαρδια κοττα απο το ραμφι.

Στο γυρισμο τα πολυχρωμα ψαρια ξεραινονταν ολομοναχα στο ταβανι της σοφί-
τας μου.

Θ αναψω ενα βραδυ μια ωραια φωτια και θα ζησουν για τελευταιια φορα, προ-
του γινουνε σταχτη, τα λαμπερα χρωματα του θυθου τους.

Υστερα αυτο το αγριο διχως σωμα πουλι, θα πεταξει με τις δοξαριες του αγερα
απ το παραθυρο και τ αστερια θα φεξουν με το φως τους τα ασπρα κρινα που
φυτρωνουν στους τοιχους μου. (Την ημερα ειναι κρεμμυδια το βραδυ γινονται
κρινα. Το κριμα τα συντηρει).

(Η κρυπτη, 1979)

Γ. Κ. Καραβασιλης

ΤΑ ΨΑΡΙΑ

Το κυμα π αγγιξε την πιο ψηλη κορφη της γης

Ετυναξε τα ψαρια στα ουρανια.

Τα χρωματα τους κολυμπουσαν μες στα συννεφα,

Τ' αστραφτερα τους λεπια τυφλωναν τον ηλιο,

Το γαλανο της απεραντοσυνης,

Οταν καινουργιο κυμα τα ξεκρεμασε

Και τασπειρε βαθια του.

Ηταν η εποχη που θαλασσα και ουρανος

Δε μαντευαν το χωρισμο τους.

Οταν σκοταδι — φως δοκιμαζαν ακομα τη Σιωπη.

(Ποιηματα 1970—1980, 1980)

Σταφάντος Παυλεας

ΤΟ ΧΙΟΝΙ

Ολη τη νυχτα χορευει το χιονι στα παραθυρα μας.

Ολη τη νυχτα χορευει, σαν ασπρα κοριτσια

οταν πανω στην ανθιση τους χορευουν

σε φωτεισιμενες σαλες γιορτης. Ολη τη νυχτα

χορευει το χιονι στα παραθυρα μας για να ελευθερωνεται

στο στροβιλο του η Φυση, καθως ο ανθρωπος

ελευθερωνεται οταν εισδυει μεσα του

της μουσικης και του χορου το θειο δωρο. Ολη τη νυχτα